

[Ove Hansen.]

som til staten, dels findes der et skattefrit bygningsfradrag, der i visse kommuner kan nå en højde af 35 000 kr. Når vi ude i kommunerne skal fastsætte dette bygningsfradrag, er venstre og de konservative ikke altid hjemme. Vi må somme tider alene gennemføre, at disse boliger delvis fritages for afgift.

Forslaget til folketingsbeslutning tager sigte på, at staten skal yde et større beløb i tilskud til amtskatternes nedbringelse, at amtskatterne i fremtiden skal opkræves af sognekommunerne, og at skatterne i langt højere grad skal udskrives som personlige skatter i stedet for som ejendomsskatter. Det er muligt, at tanken om at lade amtskatterne opkræve af sognekommunerne er værd at overveje, at det måske vil betyde en forenkling i den kommunale administration; men jeg synes, det er at foregribe begivenhedernes gang, eftersom vi har en kommission siddende, der netop har til opgave at gennemgå og revidere den kommunale forvaltning, herunder også den amtskommunale. Ville det ikke være hensigtsmæssigt at afvente resultatet af denne kommissions arbejde, inden vi tager endelig stilling til opkrævningen af de amtskommunale skatter?

Forslagsstillerne går imidlertid videre i deres forslag end blot til at lade kommunerne foretage opkrævningen. Grundlaget, hvorpå skatterne skal udskrives, foreslås også ændret, endog i meget betydelig grad. Efter venstres og de konservatives opfattelse skal der ikke blive meget tilbage af ejendomsskatterne, hverken til amtskommunen eller til sognekommunen, idet der ikke alene lægges loft over promillernes højde, men også over vurderingerne. Vi står over for en ny vurdering til efteråret, nemlig den 12. almindelige vurdering af samtlige ejendomme her i landet, men værdiansættelserne ved denne vurdering skal ifølge forslaget ikke i fremtiden lægges til grund ved beregningen af kommunale og amtskommunale ejendomsskatter. Det er vurderingen i 1956 med eventuelle senere omvurderinger, der skal være grundlæggende ved skatteberegningerne. Selv om ejendommene er steget væsentligt i såvel pris som værdi siden 1956, foreslår venstre og de konservative altså, at denne

stigning skal holdes uden for skatteberegningen. Efter forslaget skal det være ejerne ene og alene, der indkasserer fortjenesten uden om skattevæsenet. Har vi i den senere tid set høje priser på ejendomme, så vil de formentlig ikke blive mindre i den kommende tid. Det fremsatte forslag vil i høj grad bidrage til endnu større stigning i ejendomspriserne.

Tænker vi os, at venstres og de konservatives forslag til folketingsbeslutning skulle blive lov, er det min opfattelse, at mange sognekommuner vil komme i vanskeligheder. Der er mange landkommuner, også hvor venstre har flertallet i sognerådene, hvor skatten udskrives med mellem 40 og 50 pct. på fast ejendom. Hvorledes skulle sådanne kommuner få deres udskrivningsbehov dækket, når der var lagt loft dels over promillernes størrelse, dels over ejendommens værdiansættelser? Det er min opfattelse, at det foreliggende forslag ville medføre personlige skatter af en størrelse, som vi næppe gør os begreb om. I bymæssige kommuner og i forstædskommuner, hvor der årligt er en ret stor tilvækst og dermed en ret betydelig stigning i skatteudskrivningsbeløbet, ville de personlige skatter sammen med skatterne til amtskommunen nå uanede højder. Lejerne i det boligselskab med de 828 lejligheder, jeg nævnte før som eksempel, hvor hver lejer måtte udrede 230 kr. årligt til amtskommunen, kunne måske finde trøst i forslaget, men det ville, ført ud i sin fulde konsekvens, sikkert medføre, at de endog fik større skattebyrde at betale end hidtil, ikke alene i form af en betydelig stigning i de sognekommunale skatter, men også gennem en stigning i skatten til amtskommunen, hvor nu indkomsterne skulle lægges til grund.

Man skal ikke forvente, at mit parti vil medvirke til at fremme forslaget. Vi kan tale om at lade opkrævningen af de amtskommunale skatter overgå til sognekommunerne, ligesom vi er villige til i så stor udstrækning, som det er muligt, at fritage bygninger for bygningsskyld, således at ejendomsskatterne hovedsagelig kommer til at hvile på grundskyld.

Endelig foreslår man, at staten påtager sig en endnu større del af udgifterne til folkepension. Man kan naturligvis altid diskutere, hvad der er en statsopgave, og